

ØSTEUROPAÆISK BØRNEHJÆLP

Transport nr.47 til Rumænien 1. Okt. – 9 Okt.

Podu Iloaiei – Letcani – Iasi - Miroslava – Vladeni

Vi læssede den Rumænske sættevogn fra ØB lageret i Rødekro 29 september. Vi har ingen rampe mere og var derfor lidt spændt på hvor besværligt læsningen ville blive. Chaufføren holdt med siden til døren og vi lagde vores sliske over i sættevognen så vi kunne nu køre en lille palle direkte ind, det var en stor lettelse. Læsningen var færdig kl.16.15 og alt planlagt kom med. Kassereren har betalt transporten (25625 kr.) af kassebeholdningen.

Med i følgebilen var denne gang Egon Biel Guderup, Egon Westergaard Haderslev, Bjarne Boddum Sdr. Vilstrup og Arne Lorenzen Kegnæs. Vi forlod Aabenraa lørdag morgen 1. okt. kl.5.30. Deltagerne har selv betalt følgebilen. Motellet i Abony i Ungarn blev nået kl.22.

Søndag morgen fortsatte vi mod den Rumænske grænse. I Cluj besøgte vi Egon Biel`s søns svigermor. Turen fortsatte til Sinnicoare hvor vi besøgte Cosmin. Han rejste for 20 år siden til Danmark for at spørge om hjælp til deres små landbrug. Det er denne hjælp som har udviklet sig og jeg har ½ år efter startet med at hjælpe. Ved 17 tiden ankom vi til Eva, hun havde besøg af Josef og Cecilie, Costace lederen af Jucu hjemmet var der også. Josef og Cecilie forlod os ved 18 tiden for at gå til fest så det var Eva som serverede mad til os.

Mandag 7.45 forlod vi Eva (som skulle på arbejde) og kørte til landsbyen Jucu. Vi fandt deres skole en meget gammel og dårlig bygning, men skolemøblerne var nye undtagen 1 klasseværelse. En medarbejder tog med os ud til 3 andre små skoler. De havde alle rimelige møbler de 2 fra Holland. Turen fortsatte i dejligt vejr forbi Lacu Rosu og igennem Bicaz dalen til Hotel Corona ca.40km før Iasi. Jeg ringede til Chaufføren men tlf. nr. var ikke rigtigt som han havde oplyst. Vi spiste i Hotellet`s restaurant og besluttede at vi ville være på landbrugsskolen i Podu Iloaiei 26 km før Iasi næste morgen kl.8., lastbilen havde fået besked på at være der kl.8.30.

Da vi tirsdag morgen lidt før kl.8 ankom til landbrugsskolen var sættevognen kommet, de havde læsset af og chaufføren spurgte om det var rigtigt som de havde gjort. Jeg ville hellere se de leverede ting, det var ikke rigtigt. De havde læsset 2 klasse sæt af og skolen skulle have 32 senge, 29 madrasser, 30 stole, 5 div. møbler, 13 kasser tøj, 5 sengetøj, 18 kasser porcelæn / glas og 2 værktøj. Vi læssede hurtigt skolemøblerne igen. Direktøren kvitterede for leverancen og vi sagde farvel og på gensyn. 2. aflæsning var ca. 12 km før Iasi på Letcani skole, denne skole har også tidligere modtaget mange skolemøbler. De havde de sidste år renoveret skolen men manglede 3 classesæt som vi nu leverede med kateter og 5 børnehavestole. Jeg mødte den tidligere direktør som var glad for at jeg ikke havde glemt dem. Møblerne blev stillet på lager da renoveringen ikke var færdig. Mor og barn hjemmet Marternus var 3 aflæsning. Her har de fået en ny leder som var lidt nervøs selv om den tidligere leder havde sagt at de endeligt skulle tage imod. De fik 24 div. møbler, 2 madrasser, 26 køkkenting, 2 lamper, 7 barnesenge, 10 ting til børn, 1 kasse strygejern, 6 sengetøj og 18 kasser tøj. Deres lager rum i kælderen blev godt fyldt op også gangen. Som sædvanligt inviterede de

på kaffe. Lederen forklarede at de ikke bruger tingene på hjemmet men de unge mødrer får tingene efter behov når barnet er ½ år og de skal forlade hjemmet og klare sig selv. Skolen i Miroslava var 4. aflæsnings sted. De fik 2 klasse sæt til udskiftning af de sidste dårlige få år gamle Rumænske. De var glade for de pæne solide møbler. Vi vendte og kørte tilbage og igennem lasi og 45 km ud, det meste af dårlig vej, men der var de sidste dage blevet kørt mange læs grus ud på asfalt vejen som var fyldt med huller. Det støvede forfærdeligt og tog lang tid, sættevognen havde problemer med brændstof tilførslen og måtte stoppe nogle gange. Grup skole Vladeni var 5. og sidste aflæsning. Direktøren stod og ventede ud for den gamle skole, han har 3 bygninger og vi havde møbler med til de 2. Så vi måtte sortere møblerne lidt så de kom i de rigtige bygninger. Af plads hensyn var vi nød til at læsse så pladsen udnyttedes bedst. Der var mange flittige elever til at bære ind og en var dygtig til at skille møblerne ad i sættevognen, jeg fortalt blot om de skulle af eller med til den nye bygning fra 2003. Møblerne i den nye bygning var af den dårlige model hvor benene knækker og de kan ikke svejses, fordi de er så tynde som konserves dåser. Gulvet var slidt op, måske af stole ben, eller dårligt materiale. Vladeni skole fik 148 1. mands borde, 32 2. mands borde, 7 kateter og 218 stole. Jeg viste, hvordan stolene skal hænges op, og hvordan bordpladen kan vippe. Ligeledes forklarede jeg at lave borde på 60cm er til 1og 2 klasse, 64 cm til 3-4 klasse o.s.v. Direktøren var meget glad og taknemmelig. Efter aflæsning blev vi alle også chaufførerne bispist. Direktøren havde for 3-4 uger siden fortalt at han gerne ville vise os nogle af de berømte bemalede klostre. Jeg havde skrevet og sagt ja tak. Han forklarede (med Engelsk lærer) at han ville skaffe en bil hvor vi alle kunne være i. Engelsk læreren var fra området og skulle vise rundt. De ville komme onsdag morgen kl.7 og afhente os på hotel Corona. Direktøren kørte med os til lasi. Ved ankomst til Corona besluttede vi os for at sætte os på terrassen og skylle dagens oplevelser ned med en øl.

Som aftalt kom Direktør Tataru, hans kone og engelsk læreren, han havde skaffet en mini bus med chauffør så nu skulle vi bare nyde det og det gjorde vi bestemt også. Vi så 5 af de flotte gamle klostre med ind og udvendige kalk malerier og 2 æg museum med malede æg. Om middagen besøgte vi tolken's familie, her spiste vi grilmad i haven. Det var en lang tur, vi har nok kørt over 500km. Vi blev afleveret foran Corona hotel kl.21 og takkede for en meget god og spændende dag.

Torsdag morgen kørte vi til landbrugsskolen hvor vi fik kaffe, direktøren takkede og sagde at de aldrig ville glemme mig/ os. Vi spurgte om vi måtte se sengene så de andre kunne se før og nu. Vi så først 2 klasseværelser med vore møbler. De var i gang med at samle senge og skifte dem, det er en meget stor forskel, de fleste gamle senge har 2 madrasser, det er nærmest en hænge køje. De ville meget gerne have flere senge og stole er en mangel vare. Vi så deres værksted's klasseværelse, her var der stor mangel på stole og borde var smalle og dårlige. Vi så også noget af deres maskinpark, som er noget gammelt slidt og u-tids svarende. Direktøren fortalte at de i 5-6 år havde fået mere af os, som de havde fået af ministeriet og det var de meget taknemmelig og glade for. Jeg var blevet opfordret af tidligere lærer i Miroslava til at besøge skolen i Landsbyen Slobozia 21km efter mor og barn. Vi blev modtaget af direktør Gabriela Simin, en Engelsk talende lærer kom til og forklarede at de har skole formiddag og eftermiddag. De har 2 bygninger, den store med 4 klasseværelser og den lille med 2, her var møblerne doneret fra Holland i 1990. I den store bygning var der dårlige ny Rumænske. De ville gerne skifte alle møbler hvis vi kan hjælpe. Direktør Tataru fra Vladeni fortalte da vi var på kloster tur, at i Landsbyen Borsa 5km før Vladeni, er der også en skole, som (Borgmesteren tror jeg) gerne vil have besøg. Her kørte vi ud, men de manglede kun 1 classesæt. Vi fortsatte til Vladeni for at se vore møbler i klasseværelserne. Det så virkelig godt ud, direktørten fortalte at manden som havde skiftet møblerne ikke havde stillet møblerne rigtigt, højderne var

ikke rigtige. Direktøren viste mig hans notat med 60 cm høje er 1 og 2 klasse o.s.v. Det bliver rettet, han viste også hvilke borde der stod rigtigt. Engelsk læreren fortalte at hun havde haft undervisning i klasse med nye møbler og børnene var fantastisk glade, det var hun og direktøren bestemt også. Vi spurgte hende hvad hun fik i løn, hun var lærer på 6. år, og fik ca.200 euro. Hun bor i Iasi og kører med tog frem og tilbage. Når husleje og tog billet er betalt har hun ca.200kr tilbage til mad og tøj m.m pr. måned. Hvis hun ikke fik penge af hendes mor kunne hun ikke klare det. De bad os inderligt besøge dem igen når vi kommer til Rumænien. Dagens sidste besøg var fru X borgmester i landsbyen Plugari, som altid er hun og familien meget glad at vi tænker på dem og besøger dem. Her er det sønnen som taler engelsk, som altid kommer der mad på bordet. Turen fortsatte af den ny grusede vej ud til hovedvejen mod Botosani hvor vi fandt et motel.

Fredag morgen fortsatte vi i flot efterårsvejr over Suceava og igennem bjergene til Bristrita –Reghin – Tirgu Mures og Landsbyen Deleni, hvor vi besøgte skolen, som fik møbler på sidste transport. Direktøren var tilfældigvis på skolen og inviterede på en hurtig kop kaffe i hendes hjem bag skolen. Få km før Deleni besøgte vi et lille snapse brænderi. Schreiber´s ferie landsby Bagaciu besøgte vi også, men det var lukket for i år. Vi kørte derfor til Tirgu Mures og fandt et motel hvor vi spiste og sov.

Lørdag morgen regnede det lidt og temperaturen var faldet meget. Vi kørte til den gamle by Sighisoara (Draculas fødehjem) her nød vi en kop kaffe. I fugtigt vejr gik vi rundt i de smalle gader og så de mange gamle bygninger. Sidst på formiddagen begyndte vi på hjem turen nu i tørvejr men koldt. Vi prøvede den nye motorvej uden om Cluj (50km). Vi havde god tid så vi stoppede i den Ungarnske handels landsby hvor vi besøgte de mange boder. Vi fandt også et sted hvor vi spiste lidt. Grænsen blev nemt passeret og 25 km efter spiste vi på landevejs kroen som vi plejer, vi var på motellet i Abonoy kl.20.

Søndag gik det så igennem Ungarn - Slovakiet- Tjekkiet – Tyskland. Vi passerede den Danske grænse kl. 23, de blev alle kørt hjem og jeg selv var hjemme kl.1.20. Turens længde var på 5358km.

Med venlig hilsen

Arne Lorenzen

Vesterkobbel 6,Kegnæs

6470 Sydals

Tlf. 74405247 - 40865247